

Het verlangen van David

‘Wie geeft mij water te drinken uit de bron van Bethlehem, die bij de poort ligt?’

2 Samuel 23:13-17

In 2 Samuel 23 vinden we de laatste woorden van David (vs. 1-7) en vervolgens een overzicht van de zogeheten helden van David (vs. 8-39). Te midden van die opsomming van Davids helden wordt er een bijzondere gebeurtenis vermeld. Het is een terugblik in de tijd. David bevindt zich in de grot van Adullam, terwijl hij op de vlucht is voor koning Saul, die hem naar het leven staat (1 Sam. 22:1-5). Laten we even de voorgaande gebeurtenissen resumeren. David was reeds door Samuel tot koning gezalfd (1 Sam. 16:1-13), omdat God Saul had verworpen (vs. 1). Vervolgens kwam David aan het hof van Saul (1 Sam. 16:14-23). In een oorlog met de Filistijnen verslaat David de reus Goliath (1 Sam. 17). Nog meerdere keren strijdt David tegen de Filistijnen ten behoeve van Saul en behaalt telkens de overwinning (1 Sam. 18:30). Het volk eert David bijgevolg meer dan Saul (1 Sam. 18:6-9), en vanaf dat moment wilde Saul David doden. Uiteindelijk vond David een schuilplaats in de grot van Adullam (1 Sam. 22). Velen voegden zich bij hem en ook zijn broers en ouders, deze laatsten wist hij een veilig onderkomen te geven in Moab. Het is op dat moment, terwijl David in de grot van Adullam verblijft, dat deze bijzondere gebeurtenis zich afspeelt.

De wens van David

Drie van de helden horen David een verlangen uitspreken, terwijl de Filistijnen alweer op oorlogspad zijn en er zich o.a. een wachtpost van hen in Bethlehem heeft gelegerd. David spreekt het verlangen uit om water te drinken uit de bron van

Bethlehem, die bij de poort ligt. De drie helden trekken er meteen op uit en breken door het kamp van de Filistijnen. Ze putten water uit de bron en brengen het naar David.

David wil het water niet drinken maar giet het als een plengoffer uit voor God. Dit uitgieten is geen verspilling of veronachtzaming van wat de drie helden hebben gedaan. Integendeel, David acht hun daad van liefde en toewijding zo hoog dat hij weigert die te laten dienen om zijn dorst te lessen. Letterlijk staat er eigenlijk niet 'kreeg David dorst', maar wel 'verlangde David'. David kon wel ander water drinken om zijn dorst te lessen, maar hij verlangde specifiek naar het water uit de bron van Bethlehem die bij de poort lag. David brengt de daad van de drie helden naar een hoger niveau dan het bevredigen van zijn eigen verlangen, hij maakt het gebrachte water tot een offer voor God. De mannen hadden er namelijk hun bloed, hun leven, voor gewaagd.

Waarom water uit Bethlehem?

Maar dan rijst er een vraag. Aangezien David ander water kon drinken, waarom verlangde hij dan zo specifiek naar het water uit de bron van Bethlehem? Waarom juist de bron die bij de poort in Bethlehem lag? Kan het anders dan dat dit met Bethlehem te maken heeft? Bethlehem was niet zomaar een willekeurige plaats voor David. Nee, het was zijn thuis! Zijn vader was Isaï, de Bethlehemiet (1 Sam. 16:1), en daar was David geboren en opgegroeid, in Bethlehem. Het is ook daar in Bethlehem dat David tot koning werd gezalfd door Samuel (vs. 13). In de barre omstandigheden waarin David zich bevond, vervolgd door Saul en met de Filistijnen op oorlogspad, verlangde hij gewoonweg terug naar thuis. Naar de tijd en de plaats waar hij zich veilig en geborgen wist. Hij was gezalfd tot koning, maar daar was nog niets van gerealiseerd. Als we daarbij stil staan, begint deze vreemde en schijnbaar zinloze gebeurtenis vorm en betekenis te krijgen. Het gaat over het intense verlangen om thuis te kunnen komen.

Ook wij, gelovigen vandaag, kennen allerlei omstandigheden. Die kunnen van allerlei aard zijn, daarom niet per se negatief of moeilijk. Er kunnen goede omstandigheden zijn, maar evenzeer moeilijke. Maar in beide verlangt iedereen toch vaak gewoon terug naar huis. En waar kunnen wij anders thuis komen dan bij de Vader? Dat is een cruciale gedachte, die we mogen meenemen uit deze gebeurtenis. Kennen wij het verlangen om thuis te komen bij de Vader? Beseffen we voldoende hoe belangrijk dat is en hoezeer wij dat ook nodig hebben? Daar

vinden we wat we nodig hebben op elk moment van ons leven, zowel op de hoogtepunten als in de dalen van ons leven.

Water

Laten we het nog over het water hebben. Aan de ene kant is water geschikt om onze dorst te lessen. Het dient tot verfrissing als het warm is. Een frisse duik in het water op een hete dag doet deugd. Water heeft dat effect op ons: dorst lessen, verfrissing, weldoen. Aan de andere kant hebben we ook water nodig om ons te wassen. We gebruiken water om ons lichaam te reinigen als het vuil is. Ook daarvoor gebruiken we water. In ons lichaam bestaat ongeveer zeventig procent (60%-80%) van ons lichaamsgewicht uit water. Het is dus belangrijk voor ons lichaam. Water heeft in ons lichaam onder meer een functie als transportmiddel. Aan de ene kant zorgt het voor de aanvoer van voedingsstoffen, anderzijds zorgt het ook voor de afvoer van afvalstoffen. De parallel is duidelijk. Water heeft de functie van verfrissing, weldoen en de aanvoer van voedingsstoffen die ons lichaam nodig heeft. Een ook heeft water de functie van reiniging, wassing en de afvoer van afvalstoffen die uit ons lichaam weg moeten.

Waar ga jij heen als je een van deze zaken nodig hebt? Of beter, naar wie ga je toe? Je kunt die dingen zoeken in van alles en nog wat. Maar een totale bevrediging zal je alleen vinden als je naar de Vader toegaat. Hij weet wat je nodig hebt en in Zijn liefde en genade geeft Hij het jou ook graag. Misschien zal Hij jou richten op het voorbeeld van Jezus, of op het kruis of op de opstanding, of op de plaats die Jezus nu bekleedt in de hemel. Misschien zal Hij tegen je spreken door een Bijbelvers, een lied of in het gebed. De Vader weet wel hoe Hij jou moet geven wat jij nodig hebt. Ik weet niet wat jij op dit moment in je leven nodig hebt; maar dit weet ik wel, ga ermee naar de Vader! Breng jouw nood en jouw verlangen bij de Vader bij Wie je thuis mag komen. Hij weet en geeft wat je nodig hebt, als jij maar tot Hem komt met een open hart om Hem te ontmoeten.

Het avondmaal

Een mooie toepassing kan gemaakt worden in verband met het avondmaal. De betekenis van het avondmaal heeft vele aspecten. Je viert het weliswaar samen met broeders en zusters, maar het is evenzeer een bijzonder ontmoetingsmoment tussen jou en God, met Jezus Christus in het centrum. Jezus is net als David geboren in Bethlehem. David is gezalfd in Bethlehem, Jezus was reeds vanaf de geboorte in

Bethlehem de Gezalfde, de Koning. David vroeg om water, Jezus biedt brood en wijn aan als de tekenen van Zijn offer. In tegenstelling tot David moeten wij het water niet uitgieten als een plengoffer. De drie helden hebben hun leven gewaagd, Jezus heeft Zijn leven als offer gegeven. Jezus vraagt ons om het brood en de wijn tot ons te nemen: Neem, eet, drink. Wij mogen komen hoe we ons ook voelen, hoe het er ook met ons voorstaat. Misschien heel gelukkig en dankbaar, misschien met zorgen, misschien met lijden, misschien met behoefte aan vergeving, misschien met behoefte aan verfrissing of reiniging, misschien met behoefte aan de toevoer van voedingsstoffen, misschien met behoefte aan de afvoer van afvalstoffen. In het avondmaal kom je als kind thuis bij de Vader. Verlang jij ook steeds weer naar die maaltijd?

